

al protesterende tegen alle beschrijvingen beschrijft hij, als een gevaarlijk voorbeeld voor allen die volgen zullen. Welnu, ik wil hier niet wijzer of beter zijn dan hij. Gaat dus ook gij heen, mijne beschrijvingen! en bedriegt ook op uwe wijze allen die zich door u bedriegen laten, en gelooven dat ze werkelijk zien, wat ik poog hen te doen aanschouwen!

Indien er een plek op aarde is, die door haren aanleg van de overige wereld is afgescheiden, en, als een eiland in het midden der baren, van het haar omringende terrein is afgezonderd, is het de vallei, die den naam van Chamounix draagt. Het is waar, zij heeft, om den naam van een eiland te verdienen, geen zee in de nabijheid dan — een zee van ijs, de *mer de glace*: maar wat ginds voor een eiland de wateren doen, doen hier voor haar de bergen, die haar met hunne hemelhooge muren omgeven en tusschen haar en het haar omringende land een scheidswand optrekken, dien men dan ook niet dan met de grootste inspanning over komt. Daaraan is het alzoo mede toe te schrijven, dat deze vallei zoo lang voor het oog der wereld verborgen en onbezocht is gebleven. Tot omstreeks een eeuw geleden, was dit dal gansch onbekend. Een toevallig bezoek van twee Britten, WYNDHAM en POCOCKE, bragt het bestaan van dit dal het eerst aan het licht, terwijl vooral de groote naam van den beroemden Bergbestijger, DE SAUSSURE, de *Columbus* (mag ik zeggen) van dit oord, daaraan meerdere bekendheid gaf.

Maar nu omgekeerd, zoo vóór eene eeuw naauwelijks eene plaats in Europa minder bekend was dan de vallei van Chamounix, welke plaats bijkans in